

ÎNCHEIERE

18 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului
Judecători

Valeriu Doagă,
Sveatoslav Moldovan, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea Comercială „Taxi Roz” Societatea cu Răspundere Limitată, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi Roz” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, intervenient accesoriu Voskresenski Veaceslav privind anularea actului DGCF al Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr.1-584846 din 05.11.2012, anularea deciziilor DGCF al Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr.3279/6 din 21.11.2012 și nr.376 din 27.12.2012, suspendarea executării deciziei DGCF al Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr.376 din 27.12.2012 asupra cazului de încălcare a legislației fiscale, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 28 ianuarie 2013, SC „Taxi-Roz” SRL a înaintat cererea de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, cu privire la anularea Actului DGCF al IFS mun. Chișinău nr.1-584846 din 05 noiembrie 2012, emis în privința contribuabilului SC „Taxi-Roz” S.R.L., anularea integrală a Deciziei DGCF al IFS mun. Chișinău nr. 3279/6 din 21.11.2012, emis în privința contribuabilului SC „Taxi- Roz” S.R.L., anularea integrală a Deciziei DGCF al IFS mun. Chișinău nr.376 din 27.12.2012, emis în privința contribuabilului SC „Taxi-Roz” S.R.L. și suspendarea executării Deciziei DGCF al IFS mun. Chișinău nr.376 din 27.12.2012, asupra cazului de încălcare a legislației, comisă de SC „Taxi- Roz” S.R.L.

În motivarea cererii reclamantul a menționat că, la 05 noiembrie 2012, la nr. de telefon 14022, care este deservit de SC „Taxi-Roz” S.R.L., a preluat comanda de taxi de la adresa mun. Chișinău str. Docuceaev cu destinația mun. Chișinău str. A. Russo, 1. Comanda respectivă a fost deservită de către autoturismul Dacia Logan, nr. de înmatriculare CPN 261, condus de către Voskresenski Veaceaslav. După deservirea comenzii și achitarea serviciului prestat, șoferul Voskresenski Veaceaslav a eliberat pasagerilor cecul pentru suma de 21,98 lei, însă pasagerele au refuzat să preia cecul. Ulterior, doamnele pasagere s-au prezentat a fi Eugenia Bulat și Cristina Damian, ambele inspecori fiscali.

Afirmă reclamantul că, doamnele pasagere au început a-l învinui pe șoferul

taxiului, Voskresenski Veaceaslav, precum că acesta, chipurile nu le-a înmănat bonul de plată.

Indică că la 21.11.2012, a fost emisă decizia DGCF al IFS mun. Chișinău nr. 3279/6 din 21.11.2012 iar la 23.11.2012 prin poștă a parvenit Actul nr. 1-584846 din 05 noiembrie 2012, prin care DGCF al IFS mun. Chișinău, autoritatea fiscală a constatat încălcările, consemnate.

Notează că Actul nr. 1-584846 din 05 noiembrie 2012, a fost expediat cu scrisoare de însoțire nr.01-08/3-10-01 din 20.11.2012, iar pe plicul care conținea Actul nr.1-584846 din 05.11.2012, era indicată data expedierii 22.11.2012 - dată ulterioară emiterii deciziei prin care a fost soluționat Actul nr.1- 584846 din 05.11.202.

Menționează că, în temeiul art.246 alin.(1) Cod Fiscal, cazul de încălcare fiscală se examinează în termen de 15 zile din data: a) prezentării dezacordului - dacă a fost prezentat la timp; b) expirării termenului de prezentare a dezacordului - dacă nu a fost prezentat sau dacă a fost prezentat cu întârziere. Prin derogare de la prevederile alin.(1), la solicitarea scrisă a contribuabilului cu mențiunea că este de acord cu rezultatele controlului, examinarea cazului de încălcare fiscală poate fi efectuată fără respectarea termenului de prezentare a dezacordului prevăzut la art.216 alin.(8).

Totodată, în temeiul art. 216 alin. 8) Cod Fiscal - Contribuabilul, inclusiv prin intermediul conducătorului sau altui reprezentant al său, este obligat, după caz, să asigure condiții adecvate pentru efectuarea controlului, să participe la efectuarea lui și să semneze actul de control fiscal, chiar și în cazul dezacordului. În caz de dezacord, el este obligat să prezinte în scris, în termen de până la 15 zile calendaristice, argumentarea dezacordului, anexând documentele de rigoare.

La 04.12.2012, SC „Taxi- Roz” SRL a depus contestația cu nr. 128 împotriva Deciziei 3279/6 din 21.11.12 iar la 02.01.2013, SC „Taxi- Roz” S.R.L., a primit scrisoarea nr. 01-08/8-1278 din 02.01.2013, cu Decizia nr.376 din 27.12.2012, emisă pe marginea Deciziei nr.3279/6 din 21.11.2012.

Consideră reclamantul că prin Decizia nr.376 din 27.12.2012, pârâtul s-a limitat la enumerarea unor prevederi legale, fără a se expune pe marginea ilegalităților stabilite de către contribuabil și nici pe marginea încălcării procedurii emiterii deciziei contestate.

Prin hotărârea judecătoreiei Rîșcani, mun. Chișinău emisă la 27 mai 2015, s-a respins ca nefondată cererea de chemare în judecată depusă de SC „Taxi - Roz” SRL.

Pentru a hotărî astfel, prima instanța a conchis că acțiunea înaintată de societatea reclamantă nu este bazată pe suport probator, iar pretențiile înaintate poartă un caracter declarativ.

La 03 iunie 2015, SC „Taxi-Roz” SRL a depus cerere de apel prin care a solicitat admiterea cererii, casarea hotărârii primei instanțe ca fiind ilegală și neîntemeiată cu emiterea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2016, s-a respins cererea de apel declarată de SRL „Taxi Roz” și s-a menținut hotărârea judecătoreiei Rîșcani, mun. Chișinău din 27 mai 2015.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărîre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel SC „Taxi-Roz” SRL a declarat recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi hotărîri și încasarea cheltuielilor de judecată.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 28.01.2016 a fost expediată recurentului la data de 19.02.2016. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursul depus la data de 14.03.2016 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se va decide în lipsa acesteia.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a reiterat argumentele de fapt expuse în cererea de apel și anume, neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe cînd în recursul declarat de către SC „Taxi-Roz” SRL asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SC „Taxi-Roz” SRL ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

DISPUNE:

Recursul declarat de către Societatea Comercială „Taxi Roz” Societatea cu Răspundere Limitată se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Valeriu Doagă

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea